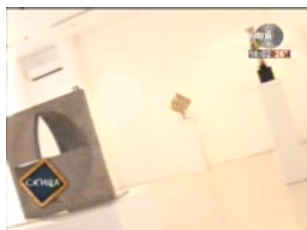

Izložba Punine praznine

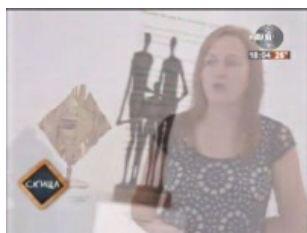
VODITELJKA: Praznina kao autonomni činilac skulpture bila je višegodišnji izazov u istraživanju vajarske zbirke Muzeja savremene umetnosti istoričarke umetnosti Rajke Bošković. Ova izuzetna postavka, predstavljena u galeriji Legata Milice Zorić i Rodoljuba Čolakovića, sintetizuje 23 skulpture nekih od najznačajnijih vajara **XX** veka koji su stvarali na prostorima ex-Jugoslavije.

RAJKA BOŠKOVIĆ (kustos i autor postavke): Izložba „Punine praznine“ se bavi fenomenom praznine kao stanja i dejstvenošću praznine u modernoj, savremenoj skulpturi. U tom smislu, neki parametar za odabir umetnika i dela su bila dela koja u sebi sadrže to ubedljivo stanje praznine. Znači, ili kao oblika praznine, znači, umetnički oblikovane praznine, ili kao polja praznine.

VODITELJKA: Skulpture su rađene od različitih materijala: bronzne, kamena, mesinga.

BOŠKOVIĆ: Pa na izložbi su zastupljeni i, da kažem, klasični, tradicionalni materijali, kao što su kamen, bronza, drvo, ali i novi materijali, takozvani, kao što su pleksiglas, odnosno plastične mase, zatim staklo, aluminijum i mnogi drugi materijali koji su upravo nastali tokom **XX** veka. Ono što bih istakla u vezi sa materijalima je to da su upravo nove tehnologije i novi materijali pronađeni, znači, krajem **XIX** i početkom **XX** veka omogućili upravo neku vrstu novo tipa skulpture. Naime, početkom **XX** veka su prvi put ruski konstruktivisti, upravo koristeći nove tehnologije i obrade materijala, proizvodnje materijala i same nove materijale i industrijski proizvedene elemente, odnosno industrijske profile poslali na neki način, rekla bih, da grade, odnosno konstruišu skulpture i nazvavši svoje skulpture konstrukcijama, kao što je prvo to uradio Vladimir Tatlin, ali kasnije i Naum Gabo, Antoan Pevzner i mnogi drugi ruski konstruktivisti pre svega, ali se od tada konstruktivizam i taj tip skulpture kao objekta, kao otvorene skulpture, proširio na ceo svet. Upravo ova izložba ima dosta dela tog tipa, otvorene skulpture, znači rađene od novih materijala i skulptura koja gubi, da kažem, kompaktnu masu, gubi težinu i u toj ideji konstrukcije ona otvara mogućnost delovanja, upravo i dejstvenosti praznine. Znači, na taj način, zahvaljujući tom novom načinu građenja skulpture, u smislu konstrukcije, uvodi se praznina kao samostalni element, kao potpuno autonomni činilac vizuelne dejstvenosti skulpture, i u tom smislu, od početka 20. veka, kako da kažem, na osnovu nekog mog istraživanja fenomena praznine u modernom i savremenom skulptorskom izrazu, se uvodi praznina kao potpuno samostalni i nezavisan element u odnosu na tradicionalnu i klasičnu skulpturu gde je bila, kako da kažem, osnovna odlika slivenost mase, neprobojnost mase, težina, itd.

VODITELJKA: Kako kaže autorka, njena želja je da ukaže na dimenziju lepote i neophodnosti negovanja praznine umetnosti, naravno, uvek u sadejstvu sa njenom komplementarnom suprotnošću, punošću. Ovo autonomno aktivno stanje skulpture, najbolje se ogleda kroz dela Vojina Bakića, kaže Rajka Bošković.

BOŠKOVIĆ: Naravno, sva dela su na ovoj izložbi, samim tim što su dela Muzeja savremene umetnosti, od izuzetnog neprocenjivog značaja, ali bih svakako izdvojila Vojina Bakića kao jednog od najznačajnijih srpskih slikara 20. veka, koji je na ovoj izložbi zastupljen sa čak 3 dela. Znači, od većine umetnika je zastupljena samo sa jednim delom. On je prosto po svojoj poetici, negde sam prepoznala u njegovim skulpturama, to jako ubedljivo dejstvo punine praznine, misleći na puninu praznine, kao praznina, kao suprotnost punoći mase ili oblika, a sa druge strane punina kao pun izraz, znači praznine. Upravo dela Vojina Bakića na jako ubedljiv način i na potpuno tri različita načina dočaravaju ubedljivost te punine praznine.

